

نحوه کشف و تعقیب جرایم مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی در حقوق جزای ایران

سید محمود مجیدی^۱، سید جابر حسنی^۲، سیده فائزه حسینی لاریجانی^۳

^۱ دکترای حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه شهیدمطهری، عضو هیات علمی و استادیار گروه حقوق دانشگاه دامغان.
^۲ کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران (دامغان)
^۳ کارشناسی ارشد شیمی (گرایش پلیمر)، دانشگاه جامع گلستان.

چکیده

ردیابی، کشف جرایم و تخلفات، یکی از مهمترین اقدامات در زمینه مبارزه با مرتکبین محسوب می شود. اگر مراجع تعقیب و تحقیق از میان شیوه های متعارف و فنی برای کشف و تعقیب جرایم استفاده نمایند، بدیهی است مرتکبین موقعیت بسیار ناچیزی کسب می کنند و یا حتی بعضاً در ارتکاب جرایم و تخلفات قلمرو موضوع پژوهش ناموفق خواهند بود. بنابراین، پیش بینی روشهای جدیدتر و اتخاذ رویکردی حکیمانه در برابر این دسته از جرایم و تخلفات، مستلزم نامحسوس بودن تحقیقات و فرآیند پی جویی آن، ضرب العجل بودن به موقع بودن اقدامات علاوه بر جمع آوری اخبار و اطلاعات پیرامون آن می باشد. بدین سان؛ با شگردهای تحقیقاتی ویژه یعنی؛ روشها و فنونی برای کشف، تحقیق، تعقیب و جمع آوری اطلاعات به گونه ای که در کوتاه ترین زمان ممکن مرتکبین شناسایی، دستگیر و از تهیه، تولید و عرضه مواد خوردنی و آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مورد نظر به دست مصرف کننده جلوگیری نموده که در قالب کشف و تعقیب جرایم مورد بررسی قرار می گیرد. بدین جهت در این مجموعه؛ در مبحث اول؛ به مباحث مربوط به کشف از طریق بازرسی دوره ای و سرزده و در مبحث دوم؛ به کشف جرم از طریق شکایات و در مبحث سوم؛ نقش سازمانهای مردم نهاد و سازمان حمایت از تولید کنندگان و مصرف کنندگان مورد بررسی قرار گرفته است.

واژه‌های کلیدی: سیاست کیفری، مواد خوردنی- آشامیدنی- آرایشی و بهداشتی، کشف - تعقیب و بازرسی، شاک، سازمان مردم نهاد و مراجع صالح

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۴۱-۶۵